

СТИХОТВОРЕНИЯ¹⁾

Валентин КАЧЕВ

Abstract. Four poems by Valentin Kachev are presented. These rhymes are inspired from Kachev's memories from his native town of Belogradchik.

Keywords: Belogradchik, Kachev, poetry

ДУМИ²⁾

Родените слова от мъката човешка,
са като въглени в ковашки мех,
които ваят от желязото горещо,
подковите на врания жребец.

Да спрем в поклон пред тези думи,
които някога ни срещат в кръстопът,
прострелват ни в челата без куршуми,
но винаги показват верния ни път!

ЖИВЕЯ В ДЪЛЪГ, ДЪЛЪГ СТИХ...³⁾

И лягам сам.
Вратата не запирам,
че нямам аз какво да се краде
и в мислите си съвестта прибирам –
потривам уморените нозе.
От алчността не се страхувам
и завист аз не засадах,
и в гордостта не се преструвам –
живея в дълъг, дълъг стих...
На вятъра не му отвърщам –
вървя, и зная накъде,
понякога се връщам в къщи,
там, при родното кале.
И търся във скалите чувства,
гоня ги в бездънното небе,
а приятелите се отвърщат от
несътвореното ми битие...
Но аз спокоен пак преглъщам –
и гледам ги, мастити и добри,
а къщите им пълни с вещи, вещи...
и с тях търкалят се щастливи дни.
А аз пък в утрото заспивам
и станах кралят на нощта.
Не, не си отивам,
а мъдрост уча от света!

КОГАТО ВЕЧЕРТА ОТГЪРНЕ⁴⁾

загадъчния млечен път
и в симфония превърне
скалната легенда на света,

а над бащината стряха
една звезда отново полети,
че я очаква тишината,
да отприщи нашите мечти.

Една поляна пълна с чувства,
а в долина шуми вода,
луната сякаш я прегръща
стаената в сън гора.

И сякаш песните са скрити,
няма го Орфеевия глас,
не ни откриват и орлите
край смълчания овраг.

А може би над тази вяла,
обгърнала сърцето тишина
ще дойде лястовица бяла,
окъпана в утринна роса?

А над скалите пак ще съмне,
и приказния нощен свят
ще си отиде, за да върне
образа на белия ми град!

С ВРЕМЕТО, НЯКАК СИ ТИХО,⁵⁾

заспива поредния лъч.
Луната е пак на открито,
загърбила звездния дъжд.

Открива ни вятърът в чужда постеля,
забравени сълзи от плаха любов
и някаква неразгадана дантела
покрива очите и нощния слог...

А някъде в зора упоена
ни чака надеждата, свила криле,
докосва ни струна от къделя,
сякаш баба шал ми плете...

А може би някак е странно,
че идва на гости и този куплет,
когато над облака тайно
един чародеец ни сплита венец.

БЕЛЕЖКИ

1. Представените тук стихотворения наскоро бяха публикувани в литературното приложение “Контур” на в. “Слово плюс”, посветено на деня на поезията – 1 октомври.
2. Това кратко стихотворение е написано през 1984 г. в Москва.
3. Стихотворението (1989 г., Москва), заедно с предходното му, са публикувани в поетичната книга “Лепестки света” (1999 г.); руският превод е на Олег Шестински.

4. Стихотворението е написано в София през лятото на 2010 г.
5. Стихотворението е написано през лятото на 2010 г. в Белоградчик.

✉ Mr. Valentin Kachev, MA
Union of Bulgarian Writers
10, Kosta Lulchev Str., ent. B, apt. 32
1113 Sofia, BULGARIA
E-Mail: vkachev@abv.bg

